

چالش‌ها و موانع پیش روی حوزه صنعت کشور

انتقال و بومی‌سازی تکنولوژی، استفاده از مراکز خدمات سرمایه‌گذاری برای پیگیری موضوعات مرتبط با قوانین موجود و تحقق پنجره واحد سرمایه‌گذاری تا تمامی مسائل مربوط به سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی از طریق این مراکز پیگیری گردد.

۲. موانع تأمین مالی واحدهای تولیدی:

در حال حاضر رایج‌ترین شیوه تأمین مالی استفاده از منابع بانکی است و سایر شیوه‌های نوین تأمین مالی که از طریق بورس انجام می‌شود در بین بنگاه‌ها رایج نیست. مالکین تعداد زیادی از واحدهای تولیدی به دلیل اوضاع اقتصادی و مشکلات خارج از اراده آن‌ها، امکان بازپرداخت اقساط تسهیلات بانکی را نداشته و شبکه بانکی کشور با اقدامات حقوقی نسبت به تمدید و تعطیلی بنگاه‌ها اقدام می‌نماید که این چالش را از راه ترویج فرهنگ و ابزار تأمین مالی نوین از طریق مکانیزم بورس و توسعه ابزارهای تأمین مالی غیر از بنگاه‌ها و همچنین تعیین تکلیف دارایی‌های غیرمولود بانک‌ها در راستای افزایش منابع و ارتقای توان تسهیلات‌دهی سیستم بانکی در عرصه تولید و جلوگیری از رکود منابع در قالب اموال و املاک غیرمنقول بانک‌ها می‌توان رفع نمود.

۳. قوانین و مصوبات مخل تولید:

بخش زیبادی از مصوبات ستاد تسهیل و رفع موانع تولید که در راستای حمایت از واحدهای تولیدی صادر می‌شود، گاهی به دلیل تعارض با قوانین جاری مورد عمل در دستگاه‌های اجرایی نظیر بانک‌ها، امور مالیاتی و تأمین اجتماعی، قابلیت اجرا پیدا نمی‌کند و عملًا مانع تولید در بنگاه‌های تولیدی دارای مشکل می‌شوند. در خصوص مطالبات بانکی و تسهیلات معوق، نظیر تأمین ارزشیابی پیش و پس از قانون‌گذاری برای

◆ امین غفاری نژاد

رئیس اداره آموزش، پژوهش و فناوری اداره کل صنعت، معدن و تجارت کرمان

در یک رویکرد کلی به موانع و چالش‌های مرتبط با حوزه صنعت، می‌توان آن‌ها را در دو سطح کلان و بخشی تقسیم نمود.

چالش‌های سطح کلان حوزه صنعت

۱. عدم سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی:

یکی از چالش‌های اصلی در حوزه صنعت، عدم سرمایه‌گذاری مناسب داخلی و خارجی است که خود ناشی از عوامل متعددی از جمله: نبود یک نقشه راه مشخص و روشن برای سرمایه‌گذاری، طولانی بودن و هزینه‌بر بودن فرآیندهای صدور مجوزهای کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری، نبود فضای مناسب برای ورود بخش خصوصی و متولی بودن دولت، نبود سیستم ارزیابی مناسب از سودآوری پروژه‌های سرمایه‌گذاری و عدم وجود حاشیه امن برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های داخلی و خارجی است.

برای رفع این چالش‌ها و مواجهه با آن‌ها به مواردی می‌توان اشاره کرد که عبارتند از: رفع تحريم‌های مالی و بانکی و عضویت در FATF، ایجاد مشوقهای سرمایه‌گذاری و مشارکت با شرکت‌های تأمین‌کننده برای شرکت‌های پیشگام داخلی، تدوین نقشه راه سرمایه‌گذاری و ارائه مزیت‌های نسبی مناطق، تهیه و تدوین یک برنامه راهبردی به منظور هماهنگی لازم با وزارت امور خارجه و دستگاه‌های اجرایی مرتبط در زمینه تشکیل نمایشگاه‌های برون‌مرزی با رویکرد جذب سرمایه‌گذاری خارجی، تشکیل و شناسایی شرکت‌های مهندسی مشاور صنعتی به منظور حمایت و تسهیل سازی ارتباط آن‌ها با شرکت‌های خارجی جهت

که منجر به عاملی برای جهش تقاضا و التهاب بیشتر بازار، رانت و دلال بازی و خروج بازار از فرایند طبیعی خود می‌شود. دونخری بودن در بازار باعث رشد دلالی و رانت به نفع سودجویان شده است. از جمله قیمت‌گذاری‌های دستوری می‌توان به قیمت‌گذاری در حوزه خودرو اشاره کرد، ۱۰. ترخیص مواد اولیه و قطعات از گمرک بسیار زمان بر است؛ به طوری که منجر به کاهش تولید و تعطیلی کارخانجات می‌شود، ۱۱. نارضایتی نیروی کار از حقوق و دستمزد و عدم تمايل به اشتغال در بنگاههای کوچک و متوسط.

۲. مانع و مشکلات تأمین مواد اولیه در خطوط تولید، بویژه مواد اولیه وارداتی که

ناشی از تغییرات قیمت ارز، تحریم‌ها و تأمین ارز از بنگاه مرکزی می‌باشد،

۳. فرسودگی ماشین‌آلات و غیربهرهور شدن خطوط تولیدی به دلیل عدم امکان نوسازی و بازسازی خطوط تولید که ناشی از عدم تأمین مالی بهموقع و با نرخ سود مناسب است،

۴. عدم تأمین و تخصیص ارز از طریق بنگاه مرکزی و مشکلات مرتبط با حوزه تأمین مالی که منجر به عدم توسعه و تولید بنگاهها می‌شود،

۵. نابسامانی و آشفتگی در تصمیمات و عدم هماهنگی بین متولیان بخش صنعت کشور از جمله تصمیمات محدودکننده سازمان محیط‌زیست و تأمین اجتماعی،

۶. تعدد قوانین، روش‌ها و دستورالعمل‌های مرتبط با بخش صنعت که منجر به سردرگمی بنگاههای تولیدی و پیچیدگی تعاملات آن‌ها با بخش‌های دولتی می‌شود،

۷. کمبود سرمایه در بخش صنعت از جمله تسهیلات بنگاه برای احداث در راه‌اندازی بنگاهها و همچنین سرمایه در گردش بنگاههای تولیدی،

۸. نبود استراتژی روشی و مشخص در بخش صنعت و اعلام اولویت‌های سرمایه‌گذاری در مناطق مختلف کشور که مانع جذب سرمایه و توسعه بنگاههای صنعتی می‌شود،

۹. قیمت‌گذاری دستوری توسط دولت

سنچش اثربخشی قوانین ایجاد شود. همین طور برای رفع مانع تأمین مالی از طریق بنگاهی می‌باشد بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های اعطای تحصیلات از سوی بنگاه مرکزی یکسان و امور بنگاه مرتبه با بنگاههای تولیدی از وحدت رویه یکسان برخوردار باشند.

۴. نبود تکنولوژی و دانش فنی:

به دلیل عدم ایجاد ارتباط مناسب و انتقال دانش کاربردی بین تولیدکنندگان و نخبگان و همچنین نبود اکوسیستم‌های دانش‌بنیان در سطح منطقه‌ای و استانی، تکنولوژی و دانش فنی بنگاههای صنعتی و تولیدی قدیمی بوده و از دانش فنی تکنولوژی‌های نوین در بنگاههای تولیدی استفاده نمی‌شود؛ برای رفع این مانع می‌توان به برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی نیازمندی‌های بنگاههای تولیدی و نیازهای فناورانه از یکطرف و همچنین ارائه توانمندی‌ها و ظرفیت‌های نخبگان علمی و صنعتی از طرف دیگر اشاره کرد.

۵. پایین بودن بهرهوری نیروی کار در بخش دولتی:

عدم استفاده از نیروی کار متخصص و دارای صلاحیت در بخش‌های دولتی و همچنین عدم تخصیص منابع لازم برای تعیین اولویت‌ها و دولتی بودن تحقیقات در زمینه ارتقاء بهرهوری و نبود بودجه‌های تحقیقاتی آموزشی بر رشد بهرهوری از جمله عواملی هستند که باعث پایین آمدن بهرهوری نیروی کار بخش دولتی مرتبط با بخش تولید می‌شوند که خود مانع موضوع شایسته‌سالاری در حوزه دولت بویژه در رده تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی می‌شود.

چالش‌ها و مانع بخش صنعت

با توجه به چالش‌های کلان ذکر شده، عدمه مانع بخش صنعت را می‌توان به این شرح بیان کرد:

۱. مشکلات اساسی صنایع بویژه صنایع انرژی بر از ناترازی (برق و گاز) و تعطیلی کارخانجات،

جمع‌بندی
براساس شواهد موجود در بخش تولید کشور مسائل و مشکلات عدیدهای از درون و برون، بنگاههای صنعتی تولید کشور را تحت تأثیر خود قرار داده است. برخی در سطح یک مشکل و مانع برخی به چالش و بحران تبدیل شده‌اند. از جمله این مشکلات و مانع و چالش‌ها می‌توان به دغدغه حوزه تولید و صنعت، وضعیت تأمین مواد اولیه (گرانی مواد اولیه، تغییر قیمت، کمبود)، تورم به عنوان امتصاب فرسودگی و قیمتی بودن خطوط تولید و عقب ماندن از فناوری روز، تأمین نقدینگی لازم برای ایجاد، توسعه و خرید مواد اولیه خصوصاً در بنگاههای کوچک و متوسط، چالش تولیدکنندگان با حوزه تأمین اجتماعی، قیمت‌گذاری دستوری، کاهش تمايل سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری در بخش تولید، نوسانات نرخ ارز، عدم ارتباط صحیح و اصولی صنعت و دانشگاه، کمبود نیروی کار حرفه‌ای، صادرات محور بودن تولیدات صنعتی به دلیل قیمت و کیفیت نامناسب، نبود استراتژی توسعه صنعتی کشور که باعث سردرگمی سرمایه‌گذاران می‌شود، صدور قوانین متعدد و خلق الساعه و گاهی ضدونقیض، مشکلات و مانع مالیاتی و سیستم حمل و نقل فرسوده و گران اشاره نمود. ◆